

bring heri; Forslagets Betydning er den, at for Fremtiden skal al Expedition foregaa gjennem Kontorerne, og at dertil bliver knyttet som Betingelse en Tillægsporto, en Søndagsporto. Denne Tillægsporto har jeg tilladt mig at foreslaa for Brevpostforsendelser, hvorved jeg har sigtet til de i Lovforslagets § 12 a nævnte Postfager, de saakaldte løse Breve, hvortil hører ikke blot almindelige Breve, Brevkort, men ogsaa Korsbaandsforsendelser til 3 Ore — det kunde ogsaa være sat til 2 Ore — jeg har valgt 3 Ore, fordi det er det mindste Primærbeløb, man har. Derimod er det sat til 6 Ore for Pengebreve, Pakkefager og Postopkrævninger, hvorved der sigtes til de Forsendelser, der omtales i § 12 b, c og d. Jeg har ingen Tillægsbetaling opført for Tidender og Tidsskrifter, idet disse jo i det Hele taget nyde en overordentlig privilegeret Stilling lige overfor Postvæsenet, og Vortæn er jo der saa overordentlig lav, saa at finde paa en passende Tillægsporto for dem, stiller sig næsten umuligt, da de kun koste Noget som en halv Ore, og jeg har altsaa ment, at de som hidtil uden Tillægsporto kunde udleveres igjennem Postkontorerne. Det er som sagt de administrative Forudsætninger, der ligge til Grund for Lovforslaget. Der siges nu: Indenrigsministeren kan jo ordne det administrativt. Ja, det kan han gjøre, men han kan ikke gennemføre Tillægsportoen administrativt, den maa frem gjennem Lovgivningsmagten. Men man kunde atter sige: Det har ikke nogen særlig Betydning at opkræve denne Tillægsporto; Postkontorerne have hidtil kunnet udføre det gratis, hvorfor skulde de saa ikke for Fremtiden kunne gjøre det? Men det har den samme Betydning, som mange af disse Sætser have, at det er en Præmie paa enten at gjøre eller undlade noget Bestemt, som man sætter ved denne Portofats. I dette Tilfælde er det en Præmie paa at forholde sig rolig om Søndagen, ikke lade sin Post bruge og ikke affende den om Søndagen. Og dette vil efter min Mening ikke alene faae Betydning for Postpersonalets Søndagsro, men det har tillige for hele Forretningslivet en ikke ringe Betydning, og jeg tror, at det vilde være en Foranstaltning, der ingenlunde vilde blive set med Ugunst af Forretningsverdenen, idet den selv lider under dette at skulle arbejde Dag ud og Dag ind uden virkelig Søndags-hvile. Den er nødt til nu at afhente sin Post om Søndagen og ogsaa expedere den om Søndagen paa Grund af Konkurrencen. Det er en Lidelse, og jeg har hørt mange Udtalelser af Folk, der beklagede sig over

dette Forhold, og man har søgt at blive fri derved, og det er dette, som der her arbejdes hen imod. Det ønskes, at man ikke skal forstyrre Søndagsroen for sig selv, sit Kontorpersonale og sine Bude. Naturligvis vilde endnu Mere opnaas — det vil jeg strax indrømme — hvis man administrativt vilde standse al Postvæsen Søn- og Helligdage Kl. 9. Det er klart, det vilde være endnu bedre, og overfor en saadan Foranstaltning stiller dette sig kun som en Art Kompromis, som en Mellemvei. Dette kunde ske fuldstændig administrativt, da Indenrigsministeren maatte være i Stand til at standse det Hele Kl. 9. Hvis den høitærede Indenrigsminister vil give Tilsagn om en saadan Foranstaltning fra hans Side, vil jeg være villig til øieblikkelig og med megen Læt at tage mit Forslag tilbage. Hvis man ikke strax skulde naae saa vidt, — jeg haaber med Tiden, at vi naae dertil, i andre Lande kjende de det; som bekendt er det saaledes i England og vistnok ogsaa i Tyskland, i Berlin har man i alt Fald vistnok ikke nogen Post efter Kl. 9, og jeg haaber ogsaa at vi skulle naae dertil — men inden vi naae saa vidt, vil jeg tillade mig at anbefale den Udvei, jeg har søgt her at anvise. — Med disse saa Ord maa det være mig tilladt at anbefale det Forslag, jeg saaledes har stillet.

Berg: Til dette Afslut har jeg tilladt mig at stille 4 Endringsforslag. Det første er til § 12 under Nr. 21 udenfor Listen og gaar ud paa, at der i Slutningen af Litra c — jeg haaber, at den høitærede Formand har bemærket, at der er en Trykfeil deri — skal indføres: „For Adressobreve beregnes ingen særskilt Betaling.“ Det er en Linie, som staar i den gamle Lov, og som ikke er optaget af det meget ærede Udvalg, men som efter min Mening ikke kan undværes for at gjøre det Hele klart. Nu mener den ærede Ordfører, som iøvrigt har stillet sig velvillig til mine Forslag, at denne Sætning er overflødig navnlig efter, hvad der er blevet vedtaget i Formiddag. Deri giver jeg ikke den ærede Ordfører eller nogen Anden Ret. At det er blevet vedtaget i Formiddag, at der kan bruges Blankeletter, forandrer ikke dette Forhold og gjør ikke den gamle Sætning Bevarelse overflødig. Der staar nemlig i § 3, efter hvad der blev vedtaget i Formiddag: Pakker skulle ledsages af Adressobreve, hvortil benyttes de af Postvæsenet leverede Formularer. I et saadant Adressobrev, der vil blive indrettet som en Brevkonvolut, er det tilladt at indlægge et almindeligt Brev uden Pengeindhold, forsaavidt Adressobrevet